

— Не ме мжчете, казвайте по-скоро! викаше гръмогласно Бенковски.

— Три часа става, откакъ въ Копривщица гърмятъ пушките! . . .

— Възстанието е дигнато въ Копривщица, има писмо отъ Каблешко ъ, подписано съ кръвъ! отговори Бобековъ.

Едри сълзи потекоха отъ очитѣ на всички ни и въ единъ гласъ извикахме: „Бунтъ! На оржие!“ После Бенковски се хвърли върху Бобекова, който пръвъ произнесе думата „възстание“ и го целуна по устата, а следъ това прегърна всички другари.

Извѣстно време стояхме онѣмѣли.

— Писмото, скоро дайте писмото на Каблешкова! викнаха всички.

Каблешковъ извѣстяваше, че е пристигнала отъ Пловдивъ турска войска, която искала да хване всички по-видни съзаклятници. И копривщенци обявили възстанието. Канятъ и панагюрци да сторятъ сжщото.

— Бобековъ, скоро свикай стотниците! Уд্রে камбанитѣ! Изгърмете нѣколко пушки! Скоро всѣки да вземе оржието! даде заповедъ Бенковски.

На двора изгърмѣха нѣколко пушки, — знакъ, че възстанието е обявено.